

O skrobu si zapomnite sledeče: Poizkusi so nam pokazali, da se nahaja skrob v rastlinah; najdemo pa ga v vseh, ki imajo zelene liste, zakaj zrnca v teh listih ga napravljajo, da služi rastlinam v hrano. Skrob pa se nam je pokazal kot v vodi neraztopljiv, zato si ga izpreminjajo rastline v raztopljivo skrobovo gumo (dekstrin). Največ skroba pa si nabirajo rastline v semenska zrna in gomolje, od koder požene nova rastlina, ki porabi skrob za svoj prvi razvoj. Različne rastline imajo v teh svojih delih različno množino skroba: krompir 20⁰/₀, pšenična zrna 60⁰/₀, riž celo 70⁰/₀.

Znano je, da meljejo ta žitna zrna v moko; v tej ostaja ves skrob, in tako razvidimo, da je skrob tudi za ljudi preimenitno hranilo. Uživamo ga v vsaki močnati jedi in zlasti v kruhu. — Skrobov lep in skrobovo gumo pa rabi knjigovezec kot klej pri vezavi knjig.

(Dalje.)

oo ooc

ooocoo

Sinoči.

*Sinoči sem poslušal melodije . . .
Gozdi sivi
zvezdam peli so večerno pesem.
Murni v njivi
cvetkam so jo peli pestrobojnim . . .
Slavček v grmu
pel je zemlji pesem o ljubezni . . .
Toda meni nihče ni zapel,
moje solze nihče ni umel . . .*

Davorinov.

oooo

oooo

Darovanje.

*Davi v zori smo iz čašic
cvetke darovali
Vesni . . . Kje ste pa vi, ptički,
jutro to prespali?*

*„Ej, mi ptički, mi poskočni,
bi zapeli radi,
a pustili v južnih gajih
v novi smo pomladi*

*bratce svoje, bratce ljube;
sladke misli nanje
nas zazibale so davi
v južne morske sanje . . .*

*Pa zato mi nismo prišli,
davi zamudili
darovanje; pomlad vso se
bomo zdaj solzili . . .“*

Josip Kralj.

